

Н.С. КРАСНОКУТСЬКА, В.В. СТРУК**ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ОБ'ЄКТ ОЦІНЮВАННЯ**

У статті розглянуто теоретико-економічну сутність поняття «інвестиційна привабливість підприємства» на основі узагальнення наявних трактувань та визначено його основні змістові характеристики. Приведені методики оцінки інвестиційної привабливості країни та важливість оцінки для інвесторів, при виборі країни інвестування. Проаналізовано науково-методичні підходи до оцінки інвестиційної привабливості підприємства та виділено їх основні переваги та недоліки. Узагальнено послідовність основних етапів оцінки інвестиційної привабливості підприємства. Сформовано перелік найбільш загальних процесів інформаційно-аналітичного забезпечення щодо оцінки інвестиційної привабливості підприємства.

Ключові слова: підприємство, інвестиції, інвестиційна привабливість, оцінка інвестиційної привабливості, фінансовий стан, комплексна оцінка.

В статье рассмотрены теоретико-экономическая сущность понятия «инвестиционная привлекательность предприятия» на основе обобщения имеющихся ее трактовок и определены его основные содержательные характеристики. Приведены методики оценки инвестиционной привлекательности страны и важность оценки для инвесторов, при выборе страны инвестирования. Проанализированы научно-методические подходы к оценке инвестиционной привлекательности предприятия и выделены их основные преимущества и недостатки. Обзор последовательности основных этапов оценки инвестиционной привлекательности предприятия. Сформирован перечень наиболее общих процессов информационно-аналитического обеспечения в оценке инвестиционной привлекательности предприятия.

Ключевые слова: предприятие, инвестиции, инвестиционная привлекательность, оценка инвестиционной привлекательности, финансовое состояние, комплексная оценка.

The article describes the theoretical and economic essence of the concept such as "the investment attractiveness of the enterprise" on the basis of generalization of its interpretations and its main content characteristics. The methods of evaluation of the investment attractiveness of the country are proposed as well as the importance of its evaluation for the investors when choosing a country for the investment. The scientific-methodical approaches to the estimation of investment attractiveness of the enterprise are analyzed and their basic advantages and disadvantages are highlighted. The sequence of the main stages of estimation of investment attractiveness of the enterprise is generalized. A list of the most common processes of information and analytical support for assessing the investment attractiveness of the company is formed.

Keywords: enterprise, investments, investment attractiveness, estimation of investment attractiveness, financial condition, complex estimation

Вступ. Руйнівний характер економічних, політичних і соціальних процесів, що відбуваються в Україні останніми роками, зумовив низьку активність інвестиційної діяльності вітчизняних підприємств. Це, в першу чергу, обумовлено нестачею власних фінансових ресурсів і свідчить про підвищену потребу у залученні зовнішніх інвестицій. Реалізація інвестицій за рахунок зовнішніх коштів (позикових чи залучених) має місце лише для тих підприємств, які користуються успіхом на товарних ринках, мають добре розвинену організаційну структуру, розроблені стратегії подальшого розвитку та перспективи економічного розвитку, тобто характеризуються високою інвестиційною привабливістю. За таких умов об'єктивна оцінка інвестиційної привабливості українських підприємств є тим засобом, що дасть змогу залучити відповідні кошти у розвиток вітчизняної економіки та сприятиме її подальшому зростанню.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

У сучасній економічній літературі поняття сутності й аналізу основних підходів до оцінки інвестиційної привабливості розглядалися досить широко як на рівні країн і регіонів, так і на рівні підприємства. Відомими вітчизняними та зарубіжними дослідниками, зокрема І.О. Бланком, Ф.В. Бандурним, С.А. Буткевичем, Ф.П. Гайдуцьким, Л.О. Мамуль, Т.А. Чернявською, Д.А. Епштайном, С. Естриною, К.Е. Мейером, досліджено зміст інвестиційної привабливості, її основні складові, запропоновано авторські методи оцінки.

На рівні українського законодавства розроблена і затверджена Наказом Агентства з питань запобігання

банкрутства підприємств і організацій методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій [1]. Незважаючи на досить високий інтерес дослідників до проблеми оцінки інвестиційної привабливості, методи такої оцінки часто мають дискусійний характер і потребують подальшого розвитку.

Постанова завдання. Метою статті є дослідження поняття «інвестиційна привабливість підприємства», а також систематизація та узагальнення методів її оцінки.

Основний матеріал та результати.

Вивчення економічної літератури дозволяє визнати, що різні автори пропонують різноманітні тлумачення поняття «інвестиційна привабливість підприємства», які часто отожднюються з фінансовим станом і фінансовим кліматом підприємства. Тому для з'ясування сутнісних аспектів вважаємо доречним більш детально зупинитися на існуючих авторських підходах до дефініції цього поняття.

Інвестиційна привабливість, як підкреслює М.М. Крейніна, залежить від показників, які характеризують фінансовий стан підприємства. Однак, якщо звзвити проблему, інвесторів цікавлять показники, що впливають безпосередньо на прибутковість капіталу підприємства, курс його акцій, рівень виплачуваних дивідендів [13].

Ми погоджуємося з М.М. Крейніною, що існує взаємозв'язок між інвестиційною привабливістю та фінансовим станом підприємства, але варто відзначити, що інвестиційна привабливість є самостійним поняттям у теорії інвестування.

Н.П. Макарій інтерпретує інвестиційну привабливість підприємства як справедливу кількісну та якісну характеристику зовнішнього та внутрішнього середовища об'єкта [11].

С.В. Юхимчук і С.Д. Супрун підходять до розуміння сутності інвестиційної привабливості підприємства з позицій фінансово-майнового стану підприємства, ефективності використання його ресурсів, а також якісних характеристик підприємства (професійні здібності керівництва, галузева та регіональна приналежність суб'єкта господарювання, стадія життєвого циклу, сумлінність підприємства як партнера) [14].

Інвестиційна привабливість підприємства, як зазначає М.М. Мархайчук, це інтегрована оцінка підприємства як об'єкта інвестування, що характеризує виробничий потенціал, фінансовий стан, менеджмент, галузеву приналежність, інтереси суб'єктів інвестиційного процесу, реальні та потенційні перспективи розвитку підприємства з точки зору спроможності підвищення ефективності інтеграції національної економіки у світове господарство [15].

Виходячи з вищевикладеного, поняття «інвестиційна привабливість підприємства» можна охарактеризувати системою чинників, що включає платоспроможність підприємства, стійкість фінансового стану, структуру виробництва, якість та асортимент продукції, ефективність використання сучасних інформаційних технологій для налагодження контактів з інвесторами.

Таким чином, проведений огляд підходів до тлумачення інвестиційної привабливості підприємства дозволяє стверджувати, що її зміст має характеризуватися такими ознаками, як комплексність і швидкість очікуваної віддачі. Комплексність пов'язана із багатьма чинниками, які забезпечують інвестиційну привабливість і включають фінансовий стан, виробничий потенціал, майновий стан, інтереси суб'єктів інвестиційного процесу тощо. Швидкість очікуваної віддачі змістовно виходить із інвестиційного характеру досліджуваного поняття і зумовлюється більш високою привабливістю того суб'єкта господарювання, де повернення вкладень відбувається більш швидко в умовах нестабільності середовища.

При оцінці інвестиційної привабливості підприємства, необхідно враховувати інвестиційну привабливість країни, в якій функціонує суб'єкт господарювання.

Вчені пропонують різні підходи до визначення інвестиційної привабливості або інвестиційного

клімату держави як сукупності політичних, правових, економічних і соціальних умов, що забезпечують інвестиційну діяльність вітчизняних і закордонних інвесторів.

Так дослідник А.Н.Буренин пропонує визначати інвестиційну привабливість країни шляхом оцінки економічної ситуації країни, аналізуючи обсяги ВВП або ВВП, рівень інфляції, безробіття, процентної ставки, обсяги експорту та імпорту [17].

В свою чергу І.А.Бланк для дослідження інвестиційної привабливості країни пропонує ще аналізувати й політико-правове та соціально-культурне середовище, забезпеченість ресурсами, екологічну ситуацію тощо [16].

Проаналізувавши вищезгадані методики оцінки інвестиційної привабливості країни, можна зробити висновок, що оцінка включають в себе:

1. Стан політико-правового середовища, що характеризується політичною стабільністю суспільства, стабільність нормативно-правової бази підприємницької діяльності.
2. Стабільністю національної валюти та економічного середовища, рівень інфляції в країні, база оподаткування, прозора судова система, розвинутість фондового ринку, фінансово-кредитна ситема та платоспроможність ринку.
3. Соціально-культурне середовище, екологія, інфраструктура та ресурсозабезпеченість.

На заході досить розповсюдженим є метод рейтингової оцінки. Багато компаній, складають рейтинги інвестиційної привабливості країн, для інвесторів, які вкладають інвестиції в ту чи іншу країну, задля мінімізації інвестиційного ризику

Так індекс глобальної конкурентоспроможності оцінює країну за дев'ятьма критеріями, що охоплюють понад 100 індикаторів продуктивності та ефективності їх економік. Ураховуються ступінь розвитку таких економічних параметрів, як інституції, інфраструктура, макроекономіка, охорона здоров'я, освіта, ефективність ринків, технологічне оснащення, бізнесове середовище та інноваційна сфера. Згідно з оцінкою Всесвітнього економічного форуму, що міститься в "Глобальному звіті про конкурентоспроможність 2016-2017" (The Global Competitiveness Report 2016-2017) (табл.1) [18].

Україна посіла 85-е місце серед 138 країн світу, втративши за рік 6 позицій (у попередньому рейтингу займала 79-е місце)

Таблиця 1 – Індекс глобальної конкурентоспроможності країн у 2016-2017 роках

Країна	Рейтинг	
	2016	2017
Швейцарія	1	1
Сінгапур	2	2
США	3	3
Німеччина	4	5
Нідерланди	5	4
Швеція	7	6
Великобританія	10	7
Україна	79	85

Таким чином, оцінка інвестиційної привабливості країни здійснюється задля того, щоб виявити потенційні загрози при інвестуванні та з'ясування їх впливу на капіталовкладення, що в подальшому призводить до вибору найбільш привабливої країни для інвестування.

В економічній літературі і практиці інвестування для оцінки інвестиційної привабливості використовують різні методи та методичні підходи, що дозволяють визначити її на різних рівнях: макро-, галузевому, регіональному, а також на рівні підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що над проблемою оцінки інвестиційної привабливості працюють багато науковців, пропонуючи різні підходи, методи і інструменти для її здійснення. Деякі з них ґрунтуються на фінансових показниках [3; 8; 9; 12], інші пропонують враховувати рівень управлінського потенціалу [4; 5], потенціалу акцій [2] тощо. Розглянемо більш детально існуючі підходи та виділимо їх обмеження та переваги.

Найбільш поширеними підходами до оцінки інвестиційної привабливості підприємства є ті, які ґрунтуються на фінансових показниках діяльності підприємства. Наприклад, на практиці дуже розповсюджена методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій, розроблена Агентством з питань запобігання банкрутству підприємств та організацій ще у 1998 р. [1]. За цією методикою, інвестиційна привабливість оцінюється за інтегральним показником, що враховує майновий стан підприємства, його фінансову стійкість (платоспроможність), ліквідність, прибутковість, ділову та ринкову активність. Недоліками методики, на наш погляд, є необхідність врахування значного обсягу інформації, що уповільнює процес прийняття управлінських рішень, а також бракування конкретності та чіткості, що ускладнює використання її на практиці.

В економічній літературі широко відомий підхід І. О. Бланка до оцінки інвестиційної привабливості окремих підприємств, який ґрунтується на визначенні показників фінансової стійкості, прибутковості, ліквідності й оборотності активів [8]. Поряд з цими складовими автор підходу рекомендує також враховувати під час оцінки інвестиційної привабливості підприємства і стадію його життєвого циклу. Збігається з думкою І.О. Бланка про необхідність врахування стадії життєвого циклу і позиція В.О. Коюди та О.П. Коюда [9]. Автори також зазначають, що стадія життєвого циклу підприємства відіграє важливу роль у його фінансово-економічному становищі та результатах діяльності. Проте, на наш погляд, виділяючи складову життєвого циклу, авторам варто було б навести конкретні рекомендації щодо її врахування.

О.М. Тридід і К.В. Орехова пропонують методичний підхід до оцінювання інвестиційної привабливості підприємства, який ґрунтується на розрахунку показників фінансового стану

підприємства, встановленні для них коефіцієнтів вагомості за методом аналізу ієрархій, розрахунку локальних інтегральних показників і визначення на їх основі інтегрального показника й типу інвестиційної привабливості підприємства за допомогою порівняння його фактичного значення з нормативним [3]. Такий підхід, з одного боку, дозволяє отримати досить конкретні результати щодо рівня досягнення підприємством нормативного значення, але з іншого – викликає додаткові питання щодо визначення такого нормативу та його об'єктивності.

А.В. Бандурін розглядає інвестиційну привабливість, як сукупність значень певних показників формальної і неформальної оцінки різних аспектів діяльності позичальника [5]. Формальні показники отримали таку назву тому, що можуть бути розраховані за певними формулами і мають числові значення, оскільки розраховуються на підставі даних фінансової звітності. Неформальні показники можуть бути оцінені тільки експертами, не мають формул для розрахунку і чіткого набору вихідних даних. За думкою автора, комплексна оцінка фінансової звітності являє собою структурний аналіз діяльності позичальника. Перевагою пропонованого підходу є аналіз доцільності застосування неформальних показників і експертних методів оцінки інвестиційної привабливості підприємства. Разом з тим, даний підхід є дещо обмеженим, оскільки він не передбачає аналіз зовнішнього середовища функціонування об'єкта інвестування.

З позицій учасників фондового ринку пропонує оцінювати інвестиційну привабливість підприємства С.С.Донцов, вводячи критерій надійності цінних паперів [2]. Надійність цінних паперів, відповідно до його досліджень, оцінюється за фінансовою звітністю емітента, а отже, по суті, підхід знову зводиться до низки коефіцієнтів, що характеризують його фінансову стійкість і економічну ефективність. Автор пропонує розрахунок трьох груп показників, що характеризують фінансовий стан емітента:

1) показники, що характеризують надійність підприємства в цілому (борг на капітал, коефіцієнт покриття поточних зобов'язань ліквідними активами);

2) показники, що визначають надійність емітента за критерієм повернення коштів, вкладених інвестором у цінні папери підприємства (коефіцієнт покриття облігацій, коефіцієнт покриття привілейованих акцій, коефіцієнт покриття простих акцій);

3) показники, що оцінюють гарантії одержання інвестором доходу за конкретними цінними паперами (коефіцієнт покриття процентних виплат за облігаціями, коефіцієнт покриття дивідендів за привілейованими акціями, коефіцієнт покриття дивідендів за простими акціями).

До переваг такого підходу можна віднести те, що інвестор має можливість брати участь в управлінні підприємством, а до недоліків – підхід не враховує перспектив розвитку суб'єкта господарювання.

Коефіцієнтний підхід до оцінки інвестиційної привабливості підприємства набув подальшого

розвитку в дослідженні А.В. Мешкова, яким запропонована низка комплексних групових коефіцієнтів [12]: прибутковості, фінансової стійкості, ліквідності, ділової активності, кадрового потенціалу. На базі розрахованих фінансових і кадрових коефіцієнтів визначається рейтинг кожного окремого показника як результат співставлення його із максимальним або нормативним значенням, потім формуються загальні річні рейтинги підприємства з урахуванням ваги окремих показників.

Порівняльний метод покладений в основу методики, запропонованої А.П. Гайдучким [4]. Відповідно до цього підходу, порівняння має включати в себе такі основні напрями, як: порівняння між об'єктами інвестування, між суб'єктами інвестування (інвесторами) та між умовами інвестування (чинниками інвестиційної привабливості). Найважливішим для інвестора є порівняння між об'єктами й умовами інвестування. Для такого порівняння може бути використано матричний метод підготовки вихідних даних. При цьому у матриці по вертикалі автор рекомендує розташувати об'єкти інвестування, а по горизонталі – показники, які характеризують умови інвестування, а точніше, чинники інвестиційної привабливості об'єктів інвестування. До таких чинників А.П. Гайдучкий пропонує відносити ресурсну, збутову, інфраструктурну, фінансову, регуляторну, економічну характеристики інвестиційної привабливості. За кожним із чинників інвестиційної привабливості для його кількісного виміру й оцінки необхідно сформулювати систему відповідних показників з використанням як об'єктивних статистичних даних, так і суб'єктивних вимог інвесторів.

Розглянутий підхід до порівняльної оцінки інвестиційної привабливості підприємства є більш комплексним, оскільки автор використовує не тільки коефіцієнтний, але і матричний метод, який дає змогу побачити переваги та недоліки об'єкта інвестування. Також даний підхід передбачає використання методу порівнянь, який спрощує вибір для інвестора.

Інша група методів і підходів [7] базуються на оцінці не фінансових коефіцієнтів, а грошових потоків. Така позиція пояснюється тим, що грошові потоки є основою для формування прибутку підприємства, а отже і дуже важливим компонентом для оцінки інвестиційної привабливості.

Вхідні та вихідні інвестиційні грошові потоки є основними факторами створення вартості підприємств і відображають управління результатом інвестиційної діяльності з позиції сучасного вартісного підходу [6]. В.В. Бочаров вважає, що показником для оцінки інвестиційних грошових потоків є показник ринкової вартості всього інвестованого капіталу суб'єкта господарювання [7]. Формалізований вид розрахунку ринкової вартості інвестованого капіталу (РВІК) є таким:

$$РВІК = ЧП + А + \Delta ВОК + \Delta НА + \Delta ДЗ + В,$$

де ЧП – чистий прибуток; А – амортизаційні відрахування; $\Delta ВОК$ – зміни власного оборотного

капіталу; $\Delta НА$ – зміни необоротних активів; $\Delta ДЗ$ – зміни довгострокових зобов'язань; В – виплати відсотків за кредит.

Автор зазначає, що показник ринкової вартості може бути використаний для визначення капіталізованої вартості підприємства, чистої приведеної вартості, внутрішньої норми рентабельності, за критеріями визначення яких приймається рішення про вибір об'єкта інвестування інвестором [7]. Підтримуючи в цілому ідею автора, що високий рівень інвестиційної привабливості буде супроводжуватися зростанням ринкової вартості об'єкта, дискусійним, з нашої точки зору, є пропозиція прирівняти величину грошового потоку до ринкової вартості. За економічним змістом ці показники можуть бути залежними, але ж далеко не завжди грошовий потік відповідає умовам визначення саме ринкової вартості.

Узагальнюючи розглянуті вище підходи, можна зробити висновок, що більшість з них ґрунтуються на оцінці фінансових коефіцієнтів, які характеризують різні аспекти діяльності підприємства (табл. 1). Така поширеність, на наш погляд, пов'язана, по-перше, з доступністю інформації для оцінки (як правило, для цього достатньо публічної фінансової звітності), і, по-друге, з можливістю отримання однозначного та чіткого результату оцінки (наприклад, порівняно із еталонним або нормативним значенням).

Інша, менш чисельна група, враховує більш широке коло інформації фінансового та нефінансового характеру (наприклад, експертну оцінку кадрового потенціалу або репутаційний потенціал). Відповідно, для формування остаточного висновку щодо рівня інвестиційної привабливості в такому випадку необхідним є приведення різноякісних показників до єдиної шкали вимірювання та застосування методів комплексної інтегральної або рейтингової оцінки для їх узагальнення.

Вартісна інформація є основою підходів до оцінки інвестиційної привабливості, що ґрунтуються на грошових потоках. Хоча за змістом така оцінка і відповідає цілям визначення пріоритетного об'єкта інвестування, проте за характером вартісних показників суттєво залежить від рівня інфляції і фактору часу в цілому.

На заході досить розповсюдженим є метод рейтингової оцінки. Найбільш популярними є: Fortune 500, Global 1000, BusinessWeek 1000. Вони оцінюють інвестиційну привабливість, виходячи з фінансово-господарських показників підприємств: об'єми доходів, прибутків, активів; ефективність інвестицій; збільшення прибутків, доходів, працівників; рівень ринкової вартості компанії [8].

Переважає більшість методів базуються на розрахунку коефіцієнта ліквідності, коефіцієнта використання ресурсів, коефіцієнта частки позикових засобів, коефіцієнта прибутковості, деколи аналітики визначають норму прибутку на акціонерний капітал.

Таблиця 2 – Систематизація підходів до оцінки інвестиційної привабливості підприємств

Напрями оцінки \ Автор	Методика АПЗБ [1]	Бланк І.О. [8]	В.О. Коюда та О.П. Коюда [9]	А.В. Бандурін [5]	С.С.Донцов [2]	А.В. Мешкова [12]	А.П. Гайдучьким [4]	В.В.Бочаров[7]
Фінансова стійкість	+	+	+	+	+	+	+	
Платоспроможність	+	+	+	+	+	+	+	
Ділова активність	+	+	+	+		+	+	
Рентабельність	+	+	+	+	+	+	+	
Кадровий потенціал						+	+	
Ринкова активність	+			+			+	
Стадія ЖЦ		+	+					
Надійність цінних паперів					+			
Експертна оцінка				+			+	+
Гарантії отримання доходу інвестором					+			
Грошові потоки								+

вони не визначають природу походження прибутку та доходу, тобто не проводять аналіз за видами діяльності.

Таким чином, виходячи з огляду підходів до оцінки інвестиційної привабливості підприємства, можна зазначити такі особливості:

- всі підходи мають певні переваги і обмеження, а отже і свою специфічну сферу використання;
- не існує єдиного загальноприйнятого підходу, який би задовольняв інтереси інвесторів за будь-яких обставин;
- плюралізм підходів і думок висуває підвищені вимоги до формулювання цілі оцінки інвестиційної привабливості і вибору методів.

Ураховуючи ці обставини, нами сформовано перелік найбільш загальних процесів інформаційно-аналітичного забезпечення щодо оцінки інвестиційної привабливості підприємства:

1. Збирання та обробка внутрішньої та зовнішньої аналітичної інформації щодо діяльності підприємства.

2. Аналіз інвестиційного клімату підприємства (зовнішня складова).

3. Аналіз фінансового стану та інших внутрішніх складових діяльності підприємства (внутрішня складова).

4. Аналіз грошових потоків підприємства.

5. Формування системи показників оцінки інвестиційної привабливості підприємства та їх розрахунок.

6. Складання аналітичної довідки щодо інвестиційної привабливості підприємства

Висновок. Таким чином, існує багато підходів до оцінки інвестиційної привабливості підприємства. Кожен має свої переваги та недоліки, є унікальним і має право на існування. Деякі з них ґрунтуються на фінансових показниках, інші пропонують враховувати показники управлінського потенціалу, потенціалу акцій тощо. Чим більшу кількість підходів до оцінки інвестиційної діяльності підприємства застосовує аналітик, тим точніше можна її оцінити. Слід зазначити, що використання того чи іншого підходу залежить від того, які будуть пріоритети оцінювання. Тому з метою формування загальної послідовності дій оцінювача у статті було запропоновано основні етапи оцінки інвестиційної діяльності підприємства.

Список літератури

1. Методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій [Електронний ресурс]: за даними Агентства з питань запобігання банкрутству підприємств та організацій. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0214-98>
2. Донцов С.С. Оценка инвестиционной привлекательности предприятия посредством анализа надежности его ценных бумаг // финансовый менеджмент. – 2003. – № 3. – С. 78-84.
3. Тридід О.М. Методичний підхід до оцінювання інвестиційної привабливості підприємства/ О.М. Тридід, К.В. Орехова // Наука й економіка. – 2009. – № 3 (15). – Т. 2. – С. 79–87
4. Гайдучький А.П. Оцінка інвестиційної привабливості економіки / А.П. Гайдучький // Економіка і прогнозування. – 2004. – № 3. – С. 119–128.
5. Бандурин А.В. Деятельность корпораций/ А.В. Бандурин. – М.: Буквица, 1999. – 600 с.
6. Жалко О.В. Грошові потоки в оцінці інвестиційної привабливості суб'єктів господарювання / О.В. Жалко // Фінансова система України. – 2010. – Вип. 13. – С. 100–106.
7. Бочаров В.В. Управление денежным оборотом предприятий и корпораций / В.В. Бочаров. – М.: Финансы и статистика, 2002. – 144 с.
8. Бланк И. А. Основы инвестиционного менеджмента: в 2-х т. / И. А. Бланк. – К.: Ника-Центр: Эльга, 2001. – Т. 1. – 536 с.; Т. 2. – 512 с.
9. Коюда В. О. Основы инвестиционного менеджмента: навч. посібник для студ. вищих навч. закл. / В. О. Коюда, Т. І. Лепейко, О. П. Коюда. – К.: Кондор, 2008. – 340 с.
10. Пилипенко О.І. Методика аналізу інвестиційної привабливості підприємства: макро-і мікроекономічні аспекти/Пилипенко О.І.//Вісник житомирського державного технологічного університету, 2009.
11. Макарій Н. П. Оцінка інвестиційної привабливості українських підприємств / Н. П. Макарій // Економіст. – 2001. – № 10. – С. 52–56.
12. Мешков А. В. Оцінка і підвищення інвестиційної привабливості підприємств: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.06.01/ А. В. Мешков; Донецький держ. ун-т економіки і

- торгівлі ім. М. Туган-Барановського. – Донецьк, 2004. – 19 с.
13. Крейнина М. Н. Анализ финансового состояния и инвестиционной привлекательности акционерных обществ в промышленности, строительстве и торговле / М. Н. Крейнина. – М.: Дело и Сервис, 1994. – 256 с.
14. Супрун С. Д. Оцінка ефективності інвестиційних проєктів підприємств / С. Д. Супрун // Фінанси України. – 2003. – № 4. – С. 82–87.
15. Мархайчук М. М. Аналіз методик оцінювання інвестиційної привабливості в контексті інноваційного розвитку підприємства / М. М. Мархайчук // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2012. – № 4. – С. 330–336.
16. Бланк И. А. Инвестиционный менеджмент : учебный курс / И. А. Бланк. – К.: Эльга-Н, Ника- Центр, 2001. – 448 с.
17. Буренин А. Н. Рынок ценных бумаг и производных финансовых инструментов: [Учебное пособие] / А. Н. Буренин – М.: Федеративная Книготорговая Компания, 1998. – 352 с.
18. The Global Competitiveness Report 2016—2017. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gcr.weforum.org>
19. Ковальова Н. Л. Проблеми підвищення інвестиційної привабливості підприємств / Н. Л. Ковальова // Экономика и маркетинг в XXI веке. – 2008. – № 4. – С. 55–57.
7. Bocharov V. V. Upravlenye denezhnym oborotom predpriyatiy y korporatsiy / V. V. Bocharov. – М.: Fynansy y statystyka, 2002. – 144 P.
8. Blank Y. A. Osnovy ynvestytsyonnoho menedzhmenta: v 2-kh t. / Y. A. Blank. – К.: Nyka-Tsentr: Элга, 2001. – vol. 1. – 536 P.; vol. 2. – 512 P.
9. Koiuda V. O. Osnovy investytsiinoho menedzhmentu: navch. posibnyk dlia stud. vyshchykh navch. zakl. / V. O. Koiuda, T. I. Lepeiko, O. P. Koiuda. – К.: Kondor, 2008. – 340 P.
10. Pylypenko O. I. Metodyka analizu investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstva: makro- i mikroekonomichni aspekty / Pylypenko O. I., // Visnyk zhytomyrskoho derzhavnoho tekhnolohichnoho universytetu, 2009.
11. Makarii N. P. Otsinka investytsiinoi pryvablyvosti ukrainskykh pidpriemstv / N. P. Makarii // Ekonomist. – 2001. – NO 10. – P. 52–56.
12. Mieshkov A. V. Otsinka i pidvyshchennia investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstv: avtoref. dys. .. kand. ekon. nauk: 08.06.01 / A. V. Mieshkov; Donetskyi derzh. un-t ekonomiky i torhivlii. М. Туган-Барановського. – Donetsk, 2004. – 19 P.
13. Kreynyna M. N. Analiz fynansovoho sostoiannya y ynvestytsyonnoi pryvlekatelnosti aktsyonernykh obshchestv v promyshlennosti, stroytelstve y torhove / M. N. Kreynyna. – М.: Delo y Servys, 1994. – 256 P.

References (transliterated)

1. Metodyka intehranoi otsinky investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstv ta orhanizatsii [Elektronnyi resurs]: za danymy Ahentstva z pytan zapobihannia bankrutstvu pidpriemstv ta orhanizatsii. – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0214-98>
2. Dontsov S. S. Otsenka ynvestytsyonnoi pryvlekatelnosti predpriyatiya posredstvom analiza nadezhnosti ego tsennnykh bumazh // fynansovyy menedzhment. – 2003. – NO 3. – P. 78–84.
3. Trydid O. M. Metodychny pidkhd do otsiniuvannia investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstva / O. M. Trydid, K. V. Oriekhova // Nauka i ekonomika. – 2009. – NO 3 (15). – vol. 2. – P. 79–87.
4. Haidutskyi A. P. Otsinka investytsiinoi pryvablyvosti ekonomiky / A. P. Haidutskyi // Ekonomika i prohozu- vanna. – 2004. – NO 3. – P. 119–128.
5. Bandurny A. V. Deiatelnost korporatsiy / A. V. Bandurny. – М.: Bukvytsa, 1999. – 600 P.
6. Zhalko O. V. Hroshovi potoky v otsintsi investytsiinoi pryvablyvosti sub'iektiv hospodariuvannia / O. V. Zhalko // Finansova systema Ukrainy. – 2010. – vol. 13. – P. 100–106.
14. Suprun S. D. Otsinka efektyvnosti investytsiinykh proektiv pidpriemstv / S. D. Suprun // Finansy Ukrainy. – 2003. – NO 4. – P. 82–87.
15. Markhaichuk M. M. Analiz metodyk otsiniuvannia investytsiinoi pryvablyvosti v konteksti innovatsiinoho rozvytku pidpriemstva / M. M. Markhaichuk // Marketynh i menedzhment innovatsii. – 2012. – NO 4. – P. 330–336.
16. Blank Y. A. Ynvestytsyonnyi menedzhment : uchebnyi kurs / Y. A. Blank. – К.: Элга-Н, Nyka- Tsent, 2001. – 448 P.
17. Burenyn A. N. Rynek tsennnykh bumazh y proyzvodnykh fynansovykh ynsumentov: [Uchebnoe posobyie] / A. N. Burenyn – М.: Federativnaia Knyhotorhovaia Kompanyia, 1998. – 352 P.
18. The Global Competitiveness Report 2016—2017. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.gcr.weforum.org>
19. Kovalova N. L. Problemy pidvyshchennia investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstv / N. L. Kovalova // Ekonomika y marketynh v XXI veke. – 2008. – NO 4. – P. 55–57.

Надійшла (received) 27.12.2017

Бібліографічні описи / Библиографические описания / Bibliographic descriptions

Інвестиційна привабливість підприємства як об'єкт оцінювання / Н.С. Краснокутська, В.В. Струк // Вісник НТУ «ХПІ». Серія: Актуальні проблеми управління та фінансово-господарської діяльності підприємства. – Х.: НТУ «ХПІ», 2017. – № 54 (1257). – С. 69–74. – Бібліогр. 19 назв. – ISSN 2304-621X.

Инвестиционная привлекательность предприятия как объект оценки / Н.С. Краснокутская, В.В. Струк // Вестник НТУ «ХПИ». Серия: Актуальные проблемы управления и финансово-хозяйственной деятельности предприятия. – Х.: НТУ «ХПИ», 2017. – № 54 (1257). – С. 69–74. – Библиогр.: 19 назв. – ISSN 2304-621X.

Investment attractiveness of the enterprise as an object of evaluation / N.S. Krasnokutskaya, V.V. Struk // Bulletin of NTU "KhPI". Series: Actual problems of management and financially-economic activity of enterprise. – Kharkiv: NTU "KhPI", 2017. – NO. 54 (1257) – P. 69–74. – Bibliogr.: 19. – ISSN 2304-621X.

Відомості про авторів / Сведения об авторах / About the Authors

Краснокутська Наталія Станіславівна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту та оподаткування НТУ «ХПІ», Харків, Україна, тел.: (057)707-61-61, email: krasnokutskaya.natalia@gmail.com

Краснокутская Наталья Станиславовна – доктор экономических наук, профессор, заведующий кафедрой менеджмента и налогообложения НТУ «ХПИ», Харьков, Украина, тел.: (057)707-61-61, email: krasnokutskaya.natalia@gmail.com

Krasnokutskaya Nataliia Stanislavivna – DSc (Economics), professor, head of management and taxation department NTU "KhPI", Kharkiv, Ukraine, tel.: (057)707-61-61, email: krasnokutskaya.natalia@gmail.com

Струк Владислав Васильович – магістрант кафедри менеджменту та оподаткування, НТУ «ХПІ», Харків, Україна, тел.: (057)707-61-61, email: svvmaldshiy@gmail.com

Струк Владислав Васильевич – магистрант кафедры менеджмента и налогообложения, НТУ «ХПИ», Харьков, Украина, тел.: (057)707-61-61, email: svvmaldshiy@gmail.com

Struk Vladislav Vasylovych – masters student in Management and Taxation, NTU "KhPI", Kharkov, Ukraine, tel.: (057)707-61-61, email: svvmaldshiy@gmail.com